

Posudek vedoucí práce

Předkládaná bakalářská práce si klade za cíl zodpovědět otázku, zda jsou koně klíčovým faktorem ovlivňujícím životní styl lidí na statku v Obořici. Dochází k závěru, že pro informanty i jejich rodiny představuje kůň důležitého partnera, který přímo či nepřímo zasahuje téměř do všech oblastí jejich života a skutečně se stává významným faktorem, určujícím jejich životní styl.

Autorka vychází z terénního výzkumu, který prováděla na statku v Obořici, kde má ona a její informanté ustájené své koně. Výzkum postavila na zúčastněném pozorování a rozhovorech s pěti informanty (které stručně představuje na str. 31 – 32). Po teoretické stránce na problematiku nahlíží úhlem pohledu multidruhé etnografie, který se snaží vcelku originálně skloubit s přístupy, vycházejícími spíše z etologické perspektivy (studie Monty Robertse a další).

Vzhledem k tomu, že je autorka v dané skupině insiderkou, je škoda, že hlouběji nereflektovala svou pozici v terénu a v první řadě své vlastní prožívání vzájemného souznění mezi ní a jejím ne-lidským partnerem. Zároveň by bylo možné diskutovat o některých závěrech, k nimž dochází na základě pozorování: jedním z kritérií autorčina „pozorovacího archu“ je „podobnost mezi vztahem člověk – kůň a mezilidskými vztahy“. Dochází k závěru, že „koně kopírují povahy a chování svých majitelů“ (str. 35). Skutečně autorka došla k tomuto zjištění pouze na základě plánovaného pozorování, nebo je spíše výsledkem jejího dlouhodobého kontaktu s informanty? Jakým způsobem došla autorka k poznání „povahy“ majitele koně? V souvislosti s touto připomínkou je s otázkou, zda bylo při vyhodnocování výzkumného šetření vhodné oddělovat poznatky, získané pozorováním, od analýzy, vycházející z „realizace výzkumu rozhovorem“ (str. 38).

Teoreticky autorka vychází z přístupů multidruhé etnografie, které kombinuje s poznatky etologie. Skloubení těchto dvou perspektiv je vcelku originální, nicméně v práci je patrná jistá nevyváženost ve prospěch etologické perspektivy, se kterou se autorka potýkala již od počátku psaní. Na druhou stranu dokázala teoretická východiska využít při analýze vlastního výzkumného šetření.

V neposlední řadě je sympatický zjevný entuziasmus pro zkoumanou problematiku, který prostupuje text práce. Přes stylistické neobratnosti a jistou těžkopádnost při analýze výzkumného šetření jsem přesvědčena, že autorka podala maximální výkon.

Práci proto doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení stupněm velmi dobře.

V Pardubicích 16. 7. 2015

Jana Jetmarová